

در پیوند به کشتار جمعی چهارده نفر از افراد غیر نظامی هزاره ساکن ولایت دایکندی

۲۴ سنبله ۱۴۰۳ هجری - خورشیدی

براساس گزارش‌های منتشر شده، دستکم ۱۴ مسافر غیرنظامی هزاره در مسیر ولایت دایکندی و غور، حوالی ساعت یک بعد از ظهر روز پنجشنبه، ۲۲ سنبله ۱۴۰۳ توسط تروریست‌ها از موتر پیاده شده و سپس به صورت بی‌رحمانه تیرباران و به قتل رسیده و چهار نفر دیگر مجروح شدند. این واقعه در منطقه‌ای بین ولایت غور و ولسوالی سنگ‌تخت و بندر دایکندی رخ داده و قربانیان همه (به جز یک نفر که از غور بوده) هزاره و از باشندگان قریه قروال ولسوالی سنگ‌تخت و بندر هستند. براساس برآورد منابع محلی، حدود ۱۵ تا ۲۰ خانواده در این روستا زندگی می‌کنند و تقریباً تمامی مردان این قریه شامل قربانیان این کشتار بزدلانه می‌باشند.

این رویداد خونین مصداق واضح جنایت علیه بشریت و نسل‌کشی بوده و در ادامه سلسله حملات هدفمند، برنامه ریزی شده و سیستماتیک علیه هزاره‌ها صورت گرفته است. آنچه که این قضیه را با قضایای مشابه قبلی پیوند می‌دهد، عناصر مشترک قضایا است. در این سلسله حملات و کشتار جمعی علیه هزاره‌ها، هزاره‌ها ابتدا از دیگران جدا و گزینش شده و سپس با بی‌رحمی و قساوت وصف ناپذیر به قتل رسیده‌اند. مجموعه این رویه‌های مشابه از جمله تکرار در کشتار جمعی و اعلامیه‌ها و بیانیه‌های منتشر شده توسط گروه‌های مرتکب نشان می‌دهد که این حملات به منظور نابودی و حذف قسمی و کلی مردم هزاره و شیعه افغانستان صورت می‌گیرد.

پس از به قدرت رسیدن مجدد گروه طالبان تا کنون بیش از ۳۰ حمله هدفمند، سیستماتیک و مسلحانه علیه هزاره‌ها صورت گرفته است. کنشگران حقوق بشر افغانستان ضمن تقبیح این عمل بزدلانه، تأکید می‌کند که گروه طالبان مسئول کشتار جمعی ۱۴ فرد بی‌گناه و بی‌دفاع در دایکندی و حملات مرگبار قبلی علیه هزاره‌ها و شیعیان در افغانستان است؛ گروه طالبان مانند دوره قبلی، در سه سال گذشته به صورت هدفمند سیاست حذف هزاره‌ها و شیعیان از تمام سطوح جامعه را طرح و تعقیب کرده‌است؛ لغو قانون احوال شخصیه اهل تشیع و حذف فقه جعفری از محاکم طالبان، حذف مضمون فقه جعفری از نصاب تحصیلی و تعلیمی، جمع‌آوری کتاب‌های مربوط به عقاید شیعیان از کتابخانه‌ها، کوچ اجباری مردم از نقاط مختلف مناطق هزاره نشین و غضب ملکیت‌های آنان، بازداشت‌های خودسرانه دختران هزاره و شکنجه آنان در زندان‌های طالبان، نفرت پراکنی دوامدار علیه هزاره‌ها مبنی بر تکفیر این گروه قومی و مذهبی (مثلاً نشر کتاب والی طالبان در هرات که در آن شیعیان را «فرقه تکفیری» و «در طول تاریخ هم‌دست کفار» توصیف کرده‌است)، و اقدامات نظیر آن همه به منظور حذف هزاره‌ها و بستر سازی برای هدف قرار دادن این گروه قومی و مذهبی توسط گروه‌های تروریستی همدست و وابسته به گروه طالبان، صورت می‌گیرد.

از یک‌سو، گروه طالبان همواره مدعی شده که گروهی تحت نام داعش خراسان در افغانستان وجود ندارد و امنیت تمام مردم تأمین است، اما هر باری که حمله علیه هزاره‌ها صورت می‌گیرد، با نشر اعلامیه‌ای مسئولیت را بدوش گروهی می‌اندازد که به ادعای خود شان در افغانستان حضور ندارد. از سوی دیگر، در سه سال گذشته هیچ یک از حمله‌کنندگان و مسببان کشتار هزاره‌ها مورد تعقیب و

تحقیق قرار نگرفته و به مردم وضاحت داده نشده است که چه کسانی در انجام این حملات مرگبار نقش داشته و عامل این کشتار وحشیانه هستند؟

با توجه به نکات پیش گفته، نهاد کنشگران حقوق بشر افغانستان موارد زیر را پیشنهاد نموده و از سازمان ملل متحد، نهادهای بین المللی و ملی مدافع حقوق بشر و جامعه جهانی تقاضا می‌نمایند که به این موارد توجه نمایند:

۱. از سازمان ملل متحد و دولت‌های عضو آن تقاضا می‌کنیم که حملات هدفمند و سیستماتیک علیه مردم هزاره‌ها در افغانستان را به عنوان مصداق جنایت نسل‌کشی به رسمیت بشناسند. آنگونه که در متن اعلامیه بیان گردید، این سلسله حملات حاوی عناصر متشکله جرم نسل‌کشی می‌باشد؛
۲. از سازمان ملل متحد تقاضا می‌کنیم که یک کمیسیون تحقیق/ حقیقت یاب را جهت تحقیق و بررسی قضیه نسل‌کشی هزاره‌ها تشکیل دهد و در مورد این قضیه به صورت مستقلانه و مسلکی تحقیق نماید؛
۳. از شورای امنیت سازمان ملل متحد و کشورهای تاثیر گذار بر وضعیت افغانستان، به صورت خاص ایالات متحده آمریکا، اتحادیه اروپا و سایر کشورهای منطقه، می‌خواهیم که اقدامات و تدابیر عملی و فوری را برای حفاظت از مردم هزاره اتخاذ نمایند؛
۴. از جامعه جهانی می‌خواهیم که از تعامل و عادی سازی روابط با گروه طالبان و شناسایی حاکمیت غیر مشروع و غیر انسانی این گروه خودداری نمایند؛
۵. از محکمه جزایی بین المللی می‌خواهیم که با استفاده از صلاحیت‌های قانونی خویش، تحقیقات در مورد پرونده نسل‌کشی هزاره‌ها در افغانستان را جهت شناسایی، تعقیب عدلی و قضایی و مجازات مرتکبان این جنایات آغاز نموده و رسیدگی مؤثر به این قضیه را در دستور کار خویش قرار دهد؛
۶. از کشورهای عضو سازمان همکاری اسلامی می‌طلبیم که سیاست‌های غیر انسانی و غیر اسلامی گروه طالبان از قبیل پاک‌سازی قومی و آپارتاید جنسیتی این گروه را محکوم نمایند.

پایان